

ДО ПРОБЛЕМИ СУЧАСНИХ ОСВІТНІХ ТЕХНОЛОГІЙ

Терещенко Л. Я.

*Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут», м. Харків*

Сучасний підхід до викладання полягає в побудові його на технологічній основі.

Зміст технології навчання представлено змістом і структурою навчальної інформації, комплексом вправ і завдань, які є засобом формування навчальних і професійних навичок і вмінь, процесом накопичення досвіду професійної діяльності.

Технологізація навчального процесу вишу передбачає перехід від навчання, побудованого лише або переважно на передаванні інформації, до навчання діяльності і в діяльності, орієнтованої як на сучасне, так і на майбутнє. При цьому змінюється зміст навчання: не «інформація про діяльність...», а діяльність, основана на інформації».

Проектування технології навчання передбачає проектування змісту дисципліни, форм, організації навчального процесу, вибір методів і засобів навчання.

Порівняння традиційного навчання (ТН) і сучасних освітніх технологій (СОТ):

1. ТН: матеріал у готовому вигляді;
СОТ: самостійний пошук і вміння застосовувати знання;
2. ТН: навчальна діяльність репродуктивна;
СОТ: навчальна діяльність розвивальна;
3. ТН: основне навантаження на пам'ять;
СОТ: мислення і пам'ять;
4. ТН: величезна затрата сил викладача, низька віддача з боку студента;
СОТ: активна навчальна діяльність, педагог – консультант, помічник.

Мета впровадження сучасних освітніх технологій – активізація пізнавальної діяльності студентів, підвищення ефективності засвоєння матеріалу, формування ключових компетенцій, підвищення якості навчання і якості знань, умінь і навичок студентів, підвищення мотивації до навчання.

Найбільш популярними серед сучасних освітніх технологій є технологія дистанційного навчання, технологія модульного і блочно-модульного навчання, інформаційно-комунікаційні технології, технологія використання в навчанні ігрових методів, проектні методи навчання, технологія розвитку критичного мислення, технологія «дебати» тощо.

Продуктами технологізації навчального процесу можуть бути особистісні соціально і професійно значущі алгоритми і стереотипи поведінки, мірою доцільності ефективності яких є успішність і конкурентноспроможність випускників освітніх закладів.